

ബാബ അപരാഹ്ണവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാന്തയിൽ തനിക്കു ചുറ്റും കൂട്ടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തിരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ. പ്രശാന്തിനിലയത്തിൽ നടന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഇതിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ പ്രഫസർ അനിൽകുമാറിന്റെ സത്സംഗം

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 35D

പ്രശാന്തി സന്ദേശം ഞായർ പോഡ്കാസ്റ്റ്

എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ ഭൂതവും വർത്തമാനവും ഭാവിയും അറിയാം

ഓം ശ്രീ സായിരാം.

പ്രശാന്തി സന്ദേശം, സായി വിവേകമുത്തുകൾ നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

നമ്മൾ ദിവ്യതയെക്കുറിച്ചും ദിവ്യാത്മ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും സ്വാമിക്കൊപ്പമുള്ള അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആണ് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, ആളുകൾ ആകാംക്ഷയോടെ ഓരോ ഞായറാഴ്ചത്തെയും ഈ പരമ്പരയ്ക്കായി കാത്തിരിക്കുകയാണ്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഓരോ ഞായറാഴ്ചയും നാം ഈ അനുഭവങ്ങൾ, ഈ ദിവ്യാത്മ്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്.

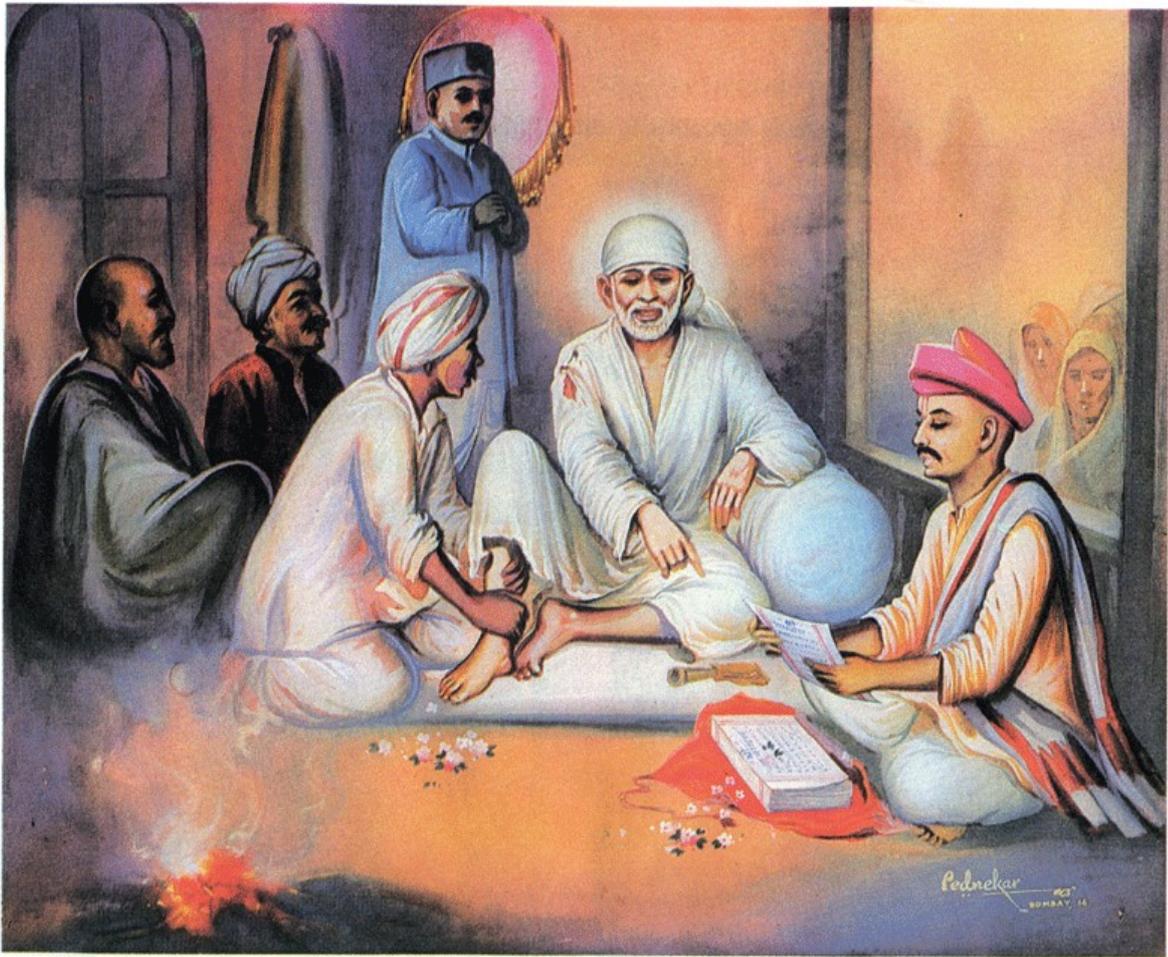
ശരി, ഇന്ന് ഈ ദിവ്യാത്മ്യങ്ങളിൽ ചിലതിനെ കുറിച്ച് നമുക്കറിയാൻ ശ്രമിക്കാം. കഠിനമായ സാധന ചെയ്യുന്ന ഭക്തരെ ഓരോ അവതാരവും അനുഗ്രഹിക്കും.

ഗിണ്ടി(മദ്രാസ്) ഷിർട്ടിസായി മന്ദിരത്തിൽ

ഈശ്വരൻ അവിടുന്നിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവരിൽ പല രീതിയിലും അനുഗ്രഹം വർഷിക്കും. ഷിർട്ടിലായിരുന്നപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് അറിയാവുന്നപോലെ, ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു, “തുടക്കത്തിൽ ഞാൻ എന്റെ എല്ലാ ഭക്തർക്കും ചോദിക്കുന്നതെല്ലാം കൊടുക്കും. ഞാനവർക്ക് അത്രയധികം നൽകും, അവസാനം ഞാൻ അവർക്ക് നൽകാൻ ആശിക്കുന്നത് അവർ ചോദിക്കുന്നതുവരെ.” നമുക്കീ പോയിന്റ് ശ്രദ്ധിക്കാം.

വാസ്തവത്തിൽ, ഓരോ അവതാരവും ആഗ്രഹിക്കുന്നത് നാം ഈശ്വരന്റെ സ്മുലിംഗങ്ങളാണെന്ന്, നാം അനശ്വരർ, അമരർ ആണെന്ന് നാം അറിയണം എന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ സ്വന്തം ദിവ്യത നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതിനായി, അവതാരം അവിടുത്തെ മഹിമകളിലൂടെയും പ്രബോധനങ്ങളിലൂടെയും, ഇതേ സന്ദേശം പകരുന്നു.

ഷിർട്ടിബാബയും ഭക്തരും ദ്വാരകാമായിയിൽ

പഴയ കാലത്ത്, സ്വാമി ഷിർട്ടിയിൽ-ദാർകാമായി മന്ദിരത്തിൽ-ആയിരുന്നപ്പോൾ, നിരവധി ഭക്തർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ധാരാളം ഭക്തർ അവിടുന്നിന് ചുറ്റും കൂടും, അവിടുത്തെ ദർശനം നേടും. അവരിൽ ഷിർട്ടി ഭഗവാനോട് വളരെ അടുത്ത് ഇരുന്നിരുന്ന വളരെ പ്രധാനികൾ മാലസപതി, മാധവറാവു ദേശ്‌പാണ്ഡെ, താത്യ കോടെ പാട്ടീൽ ഇവരൊക്കെയായിരുന്നു. അവർ സായിക്ക് ചുറ്റുമാണ് ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നത്.

ഒരു ദിവസം ഒരു മാന്യനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബവും സ്വാമിയുടെ ദർശനത്തിനായി ദാർകാമായിയിലെത്തി. ആ കുടുംബത്തിൽ ഒരു കുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു, അവൻ ആ മാന്യന്റെ മകനാണ്. ആ പയ്യൻ വളരെ അടുത്തു ചെന്ന്, സായിനാഥിന്റെ തൊട്ടടുത്തായി, പാദത്തിന് തൊട്ടരികിലായി, ഇരുന്നു. സായി ബാബ അവനെ തൊട്ടടുത്തായി ഇരുത്തി, എന്നിട്ട് വളരെ പ്രേമപൂർവ്വം, ആ കുട്ടിക്കുനേരെ പ്രേമ പൂർവ്വം കടാക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ബാബ പറഞ്ഞു, “ദിയാ, ദിയാ”, എന്നു വെച്ചാൽ “നൽകപ്പെട്ടു, നൽകപ്പെട്ടു”.

കുട്ടിയുടെ അച്ഛനും അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന വർക്കും ഇത് വിചിത്രമായി തോന്നിച്ചു. ശാമ പതുക്കെ ആ കുട്ടിയുടെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചു, “ലിയാ, ലിയാ”,

ഡോ.കെ.ബി.ഗാവങ്കർ: ഷിർട്ടി സായി സംസ്ഥാൻ പ്രഥമ പ്രസിഡണ്ട്(1954). ഇടത്ത്: ബാബ സമ്മാനിച്ച കഫ്നി

അർത്ഥം “ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു, ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു.”

അതിനാൽ ഉടനടി ആ പയ്യൻ സ്വാമിയോട് പറഞ്ഞു, ,

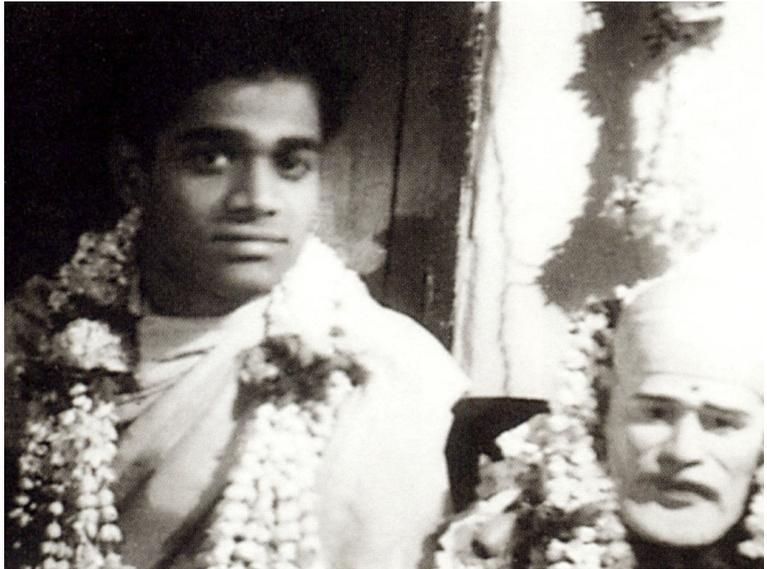
“ലിയാ”!

സ്വാമി “ദിയാ”, എന്നു പറഞ്ഞു, ആ പയ്യൻ “ദിയാ- ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു”, എന്നു പറഞ്ഞു. സായിനാഥ് സന്തോഷപൂർവ്വം പുഞ്ചിരിക്കുകയുണ്ടായി.

അടുത്ത നിമിഷം, ഷിർട്ടി ഭഗവാൻ അവിടുത്തെ അങ്കി-കഫ്നി ഊരിയെടുത്ത് അത് ആ കുട്ടിയെ പുതപ്പിച്ചു.

ആ സമയത്ത്, ബാബയുടെ ഈ ചെയ്തി ആരുടെയും ധാരണയ്ക്ക് അപ്പുറമായിരുന്നു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി.

സായിനാഥ് ദസര ദിവസം-1918 ഒക്ടോബർ 5-ന് സമാധിയായി. ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ വളർന്നു, പഠിച്ച് ഒരു ഡോക്ടറായിത്തീർന്നു. ഷിർട്ടിയിൽ സായി സംസ്ഥാൻ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഇതേ കുട്ടി ഷിർട്ടി സായി സംസ്ഥാനിന്റെ പ്രഥമ പ്രസിഡണ്ടായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ആ സമയത്തേക്ക് ഈ കുട്ടി മുതിർന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് ഡോ. ഗാവങ്കർ എന്നായിരുന്നു, സായിനാഥ് ഏറെ നാൾ മുമ്പ് അവനെ അവിടുത്തെ പുജനീയ അങ്കി നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

Sri Kondama Raju with Bhagawan Baba

ഷിർട്ടി സായിയുടെ പ്രസിദ്ധമായ വചനങ്ങൾ പറയുന്നപോലെ, “ഓരോരുത്തർക്കും ഇവിടെ അഭയം ലഭിക്കുമെന്ന് അറിയുക! ഒരുവൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് എന്തുമാവട്ടെ, അവനത് ലഭിച്ചിരിക്കും!” നമുക്കെല്ലാവർക്കുമറിയാം, രണ്ടാമത്തെ സായി അവതാരം ഭഗവാൻ ശ്രീ സത്യസായി ബാബയാണ്, അവിടുന്ന് ശിവ-ശക്തിയാകുന്നു.

വാസ്തവത്തിൽ, ശിവൻ ഒരിക്കൽ ഭദ്രാജ മഹർഷിക്ക് ഒരു വരം നൽകുകയുണ്ടായി.

താൻ ആ വംശത്തിൽ മൂന്നു വട്ടം അവതരിക്കും എന്ന് അവിടുന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു. പുട്ടപർത്തി

ഗ്രാമദേവതയായ സത്യഭാമയും കൊണ്ടമ്മ രാജുവിന്, ബാബയുടെ മുത്തച്ഛന്, ഇതേ സന്ദേശമാണ് നൽകിയത്, ശിവൻ അവരുടെ കുലത്തിൽ മൂന്നു വട്ടം അവതരിക്കും എന്ന്. ഒരു യോഗിയായിരുന്ന ശ്രീ വെങ്കാവയുതനും ബാബയുടെ മുത്തച്ഛനായ കൊണ്ടമ്മ രാജുവിന്, അവരുടെ കുടുംബത്തിൽ ഒരു ദിവ്യാസ്തിത്വത്തിന്റെ അവതാരം ഉണ്ടാവാൻ പോവുന്നു എന്നൊരു സൂചന നൽകുകയുണ്ടായി.

കഥ പുരോഗമിക്കുമ്പോൾ, നമുക്കറിയാം സ്വാമിയുടെ അവതാരത്തിനു മുന്നോടിയായി, സ്വാമിയുടെ മാതാവായ ഈശ്വരമ്മ തന്റെ ഉദരത്തിലേക്ക് ഒരു ദിവ്യ തേജസ്സ് പ്രവേശിക്കുന്നത് കാണുകയുണ്ടായി. ഇതൊക്കെ ഈശ്വരന്റെ വരദാനങ്ങളായിരുന്നു.

ഭഗവാൻ ശ്രീ സത്യസായി ബാബ പറയുന്നു, “നിങ്ങൾ ആദ്യമായി എന്റെ അടുത്ത് വരികയും എന്നെ കാണുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് ലജ്ജ തോന്നിയേക്കാം, പക്ഷേ

എനിക്ക് നിങ്ങളെ വളരെ, വളരെക്കാലം മുമ്പേ അറിയാം! അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ എന്തുതന്നെയോ യാലും എന്നോട് ചോദിക്കാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ല. നിങ്ങളുടെ അച്ഛനോട് എന്തെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന് നിങ്ങൾക്ക് മടി തോന്നുമോ? അതേ രീതിയിൽ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെടുക!”

സ്വാമി ഇങ്ങനെയും പറയുന്നു, “നിരവധി മുഖപ്പുകളുള്ള അമൂല്യമായ വജ്രമാണ് ഞാൻ. അതുകൊണ്ട്, എന്നെ വെറും പേപ്പർ വെയ്റ്റായി ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുക; ഈ മൂല്യം നിങ്ങൾക്കറിയാം!” ഇതാണ് ബാബ അരുളിയത്.

“ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും അമൂല്യനിധി തരാനായി വന്നിരിക്കുമ്പോൾ, എന്തിന് നിസ്സാര കാര്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു?”

അതുകൊണ്ട്, സ്വാമി അവിടുത്തെ എണ്ണമറ്റ കരങ്ങളാൽ ഭർക്കൽ വരും നൽകുമ്പോൾ, ഒരുവന് തന്റെ രണ്ട് കൈകൾ കൊണ്ട് എത്രമാത്രം സ്വീകരിക്കാനാവും? അവിടുന്ന് അസംഖ്യം കൈകളാൽ നൽകുകയാണ്, അതിശയം! നമുക്ക് ആ സമ്മാനങ്ങൾ കൈപ്പറ്റുന്നതിനായി രണ്ട് കൈകളേയുള്ളൂ!

കേവല, നിരാകാര ഈശ്വരൻ, അവിടുന്ന് ഇച്ഛിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഒരു രൂപമെടുക്കുന്നു. നാം അവിടുന്നിനെ സത്-ചിത്-ആനന്ദമായും തിരിച്ചറിയുന്നു-സത്യം, അവബോധം, ആനന്ദം; അഥവാ ‘ഏകം സത്’- സച്ചിദാനന്ദം ഈ വിശ്വത്തിലെ ഓരോരോ ചരമോ അച

രമോ ആയ വസ്തുവിലും സൂക്ഷ്മരൂപത്തിൽ വസിക്കുന്നു. ഓരോന്നിനും 2 ഗുണങ്ങളുണ്ട്- നാമവും രൂപവും. സച്ചിദാനന്ദം ഈ രണ്ടുമായും ബന്ധപ്പെടുന്നു-നാമവും രൂപവും. നാമവും രൂപവും എന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നത്, അവ മാറ്റത്തിന് വിധേയമാണ്, അവ പ്രകൃതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. നാമവും രൂപവും അസ്തിത്വത്തിലേക്ക് വരുന്നത് സച്ചിദാനന്ദം കാരണത്താലാണ്. ഒരു മനുഷ്യജീവി എന്നത് സച്ചിദാനന്ദത്തിന്റെ ദൃശ്യമായ ആശ്ചര്യമാകുന്നു. നാമവും രൂപവും സ്ഥിരമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, സനാതനനായ ഈശ്വരന് മാറ്റമില്ല.

ഭഗവാൻ അർജ്ജുനനോട് പറയുന്നു, “അർജ്ജുന! ഞാൻ ജന്മമില്ലാത്തവനും മാറ്റമില്ലാത്തവനും ആണെങ്കിലും, ഞാൻ സകല ജീവികളുടെയും പ്രഭുമായ ഈശ്വരൻ ആണെങ്കിലും, ഞാൻ പ്രകൃതിയിൽ കുടിയിരിക്കുന്നു, ഞാൻ യുഗം തോറും എന്റെ പ്രേമത്താൽ അവതരിക്കുന്നു.”

“നീയും ഞാനും അസംഖ്യം ജന്മങ്ങൾ കടന്നുവന്നിരിക്കുകയാണ്. എനിക്ക് ആ ജന്മങ്ങളെപ്പറ്റി അവബോധമുണ്ട്, പക്ഷേ നീ അറിയുന്നില്ല!” ഈ വസ്തുതകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഭഗവത്ഗീതയിലെ ശ്ലോകങ്ങളും നമുക്കറിയാം.

ശരി, ഇത് വളരെ, വളരെ വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് നടന്നതാണ്. ഒരിക്കൽ സ്വാമി മദ്രാസിന് യാത്ര പോവുകയായിരുന്നു-ഇന്നത്തെ ചെന്നൈ-അവിടുത്തെ ഭക്തരെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനായി. കുറച്ച് ഭക്തരും അവിടുന്നിനെ അനുഗമിക്കുകയുണ്ടായി.

അവർ 7 കാരുകളിലാണ് സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത്. സ്വാമിയുടെ കാർ ഓടിച്ചിരുന്നത് ഒരു ഭക്തനായ, തീരെ പ്രായം കുറഞ്ഞ കൃഷ്ണൻ എന്നു പേരുള്ള മെലിഞ്ഞ ചെറുപ്പക്കാരനായിരുന്നു. ശരി, അവരങ്ങനെ സഞ്ചരിക്കവേ, കനത്ത മഴ പെയ്തു. വിൻഡ് സ്ക്രീനിലൂടെ ഒന്നും കാണാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

ശ്രീ ചിദംബരം കൃഷ്ണൻ, സ്വാമിയുടെ ഡ്രൈവർ: റേഡിയോ സായി സ്റ്റുഡിയോയിൽ

ഇത് യാത്രയുടെ വേഗത വളരെ കുറച്ചു. സ്വാമി അവിടുത്തെ തൂക്കരങ്ങൾ കൃഷ്ണന്റെ പുറകിലായി, ഡ്രൈവറുടെ കഴുത്തിന് പിന്നിലായി, തലയിണ പോലെ കുഷ്യനായി വച്ചു

കൊടുത്തു, തുടർച്ചയായ ഡ്രൈവിംഗ് കാരണം കഴുത്ത് നോവാതിരിക്കുന്നതിനായി. അവിടുന്ന് എത്ര കരുണാമയനായ ദൈവമാണെന്നു നോക്കൂ! ഈ ക്ലേശകരമായ, നിരന്തരമായ ഡ്രൈവിംഗ് മൂലം കഴുത്ത് നോവാതിരിക്കുന്നതിനായി ഭഗവാൻ ഈ കൃഷ്ണന്റെ കഴുത്തിനു പിന്നിലായി അവൻ സുഖകരമായ രീതിയിൽ, സ്വന്തം കൈ വച്ചിരിക്കുന്നു.

കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ! എന്തെങ്കിലും

മധുരമുള്ളത് കഴിക്കണമെന്ന് തോന്നുന്നു!”

അവർ യാത്ര ചെയ്യവേ, നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്ന പോലെ, ചെന്നൈയിലേക്ക് പോകവെ, ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ പറയുന്നു, “എനിക്ക് മധുരമുള്ളതെന്തെങ്കിലും കഴിക്കണമെന്ന് തോന്നുന്നു!”

സ്വാമി അവർക്കായി ചുടുള്ള, ചുടുള്ള ജിലേബി സൂഷ്‌ടിക്കും, കാറിലിരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കുമായി. പിന്നെ, സ്വാമി സ്വയം വിൻഡ് സ്ക്രീനിലെ ആവി തുടച്ചുകളയാൻ തുടങ്ങി.

കൃഷ്ണനോടുള്ള സ്വാമിയുടെ കരുതൽ കണ്ടിട്ട് എല്ലാവർക്കും അതിശയമായി. അവസാനം, അവർ മദ്രാസ്സിൽ എത്തിച്ചേരുകയുണ്ടായി.

ഈ കൃഷ്ണൻ പൂട്ടപർത്തിയിൽ എപ്പോഴൊക്കെയുണ്ടോ, സ്വാമി സ്വയം അവന്റെ കാര്യങ്ങളൊക്കെ നോക്കും. അവിടുന്ന് അവനെ സ്വന്തം പ്ലേറ്റിൽനിന്ന് ഉറപ്പും.

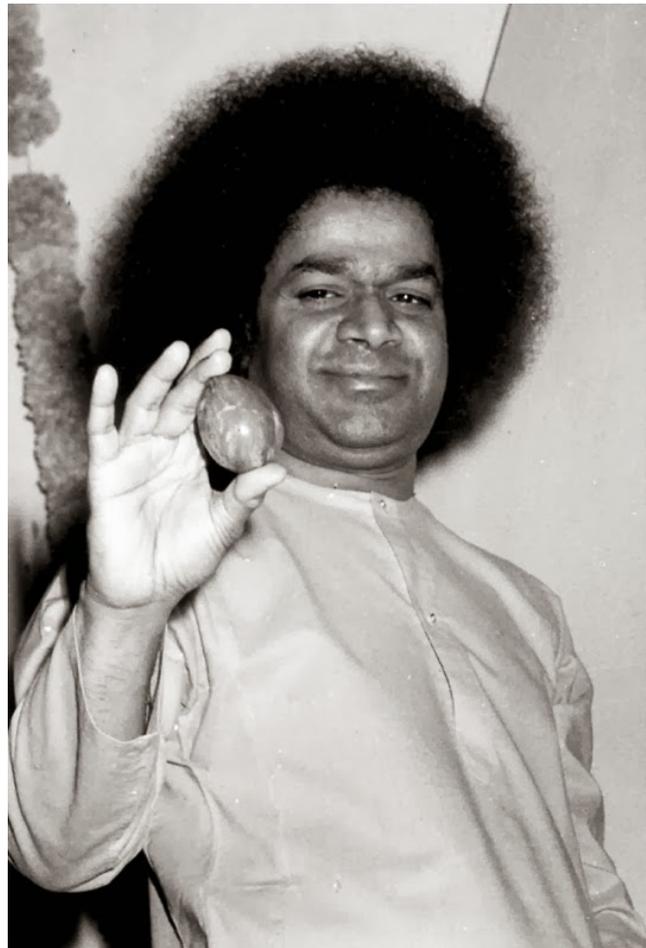

ഷിർട്ടിബാബ ഷിർട്ടിയുടെ തെരുവിൽ ഭിക്ഷ തേടുന്നു

ഈ അതീവശ്രദ്ധയുടെ പൊരുൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാതെ, ആരോ സ്വാമിയോട് തിരക്കുകയുണ്ടായി, എന്തുകൊണ്ടാണ് അവിടുന്ന് കൃഷ്ണനെ ഇത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നതെന്ന്. സ്വാമിയുടെ മറുപടി ഋജുവും വ്യക്തവുമായിരുന്നു.

അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, “എന്റെ മുൻ ഷിർട്ടി അവതാരകാലത്ത്, ഓരോരുത്തരും എന്നെ കളിയാക്കി ചിരിക്കുകയും എന്നെ കല്ലെറിയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒരു കൊച്ചു പയ്യൻ ഓടിവരും, എന്നിട്ട് എന്നോട് ഒട്ടിനിന്നിട്ട് പറയും, “ഇദ്ദേഹം ഒരു ഭ്രാന്തനല്ല, പകരം ഒരു മഹാത്മാവാണ്!” അതേ പയ്യൻ കൃഷ്ണനായി ജനിച്ചിരിക്കുകയാണ്, അതുകൊണ്ട് അവൻ എനിക്ക് വളരെ പ്രിയങ്കരനാണ്!”

സ്വാമിക്ക് നമ്മുടെ എല്ലാ പൂർവ്വജന്മങ്ങളും അറിയാം. അവിടുന്ന് നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും നമ്മുടെ പൂർവ്വ കർമ്മങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായ പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു,

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്ന് ചിരന്തന സാക്ഷിയാകുന്നു. നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നപോലെയും സ്വാമി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളപോലെയും, അവിടുന്ന് നിത്യ സാക്ഷിയാകുന്നു.

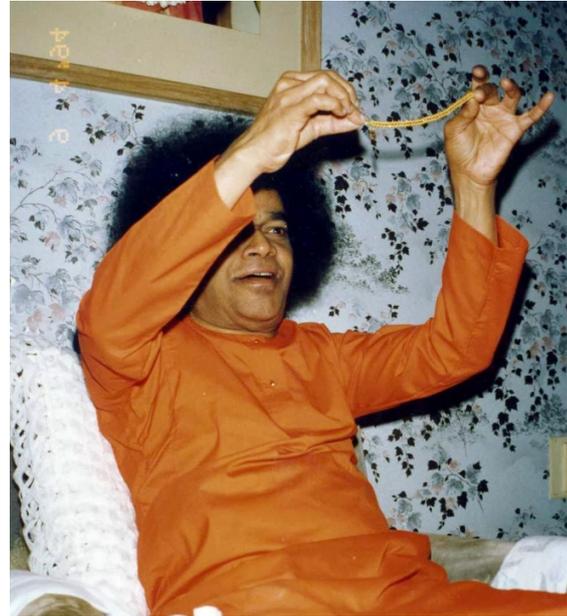
ശരി, സ്വാമി ശിവലിംഗം സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നത് വളരെ കൗതുകകരമാണ്, ഓരോ മഹാ ശിവരാത്രിനാളിലും നാം അതിനെ ‘ലിംഗോത്ഭവം’ എന്നു വിളിച്ചു. അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ രൂപപ്പെടുന്ന ആത്മലിംഗം, തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും ഭക്തർക്ക് നിത്യാരാധനയ്ക്കായി നൽകും.

ഒരിക്കൽ അവിടുന്ന് ആത്മലിംഗം ഒരു ഭക്തയ്ക്ക് സമ്മാനിച്ചിട്ട്, അതിന്റെ ആരാധനാ രീതികളും അവരോട് വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തു. ആ സ്ത്രീ അത്യധികം

സന്തോഷിച്ചു, അവരതിനെ അവരുടെ ഗൃഹത്തിലെ പൂജാമുറിയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ട് പതിവായി ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങി.

കുറച്ചു കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവർക്ക് ജോലി സംബന്ധമായി ഇന്ത്യയിലും വിദേശത്തു മൊക്കെ യാത്ര ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അവരാ ലിംഗവും കൂടെ കൊണ്ടുപോവും, അവരെവി ടൊക്കെ പോവുന്നുവോ അവിടൊക്കെ അതിനെ പൂജിക്കും. എന്നാൽ, ഇപ്രകാരം ചെയ്യുമ്പോൾ അതിന്റെ പവിത്രത കാക്കുന്നതിൽ അവർക്ക് ആശങ്കയും സംശയവും ഉണ്ടായി, അത് ഒരു ഭാരമാണെന്ന് തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഭാവിയിൽ ലിംഗത്തെ പൂജിക്കാൻ തനിക്കാവുമോ എന്ന കാര്യത്തിൽ അവർക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട്, അത് സ്വാമിക്കുതന്നെ തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവർ ചിന്തിച്ചു.

അവരുടെ അടുത്ത സന്ദർശനവേളയിൽ, സ്വാമി അവരെ ഇന്റർവ്യൂവിനായി വിളിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ ആത്മലിംഗത്തെപ്പറ്റി അവർക്കുള്ള സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിന് അവർ പരാജയപ്പെട്ടു. ലിംഗം ഒരു പട്ടുതുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞ് അവർക്കൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇന്റർവ്യൂ കഴിഞ്ഞു. സ്വാമി സ്റ്റേയർകെയ്സിലൂടെ മുകളിലേക്ക് പോവാനൊരുങ്ങി. അവിടുന്നിന്റെ മുകളിലേക്കുള്ള നടത്തയെ ഒരു വിചിത്രമായ ടക് , ടക്, ടക് ശബ്ദം അനുഗമിച്ചു. ആ ശബ്ദം കേട്ട ദിശയിലേക്ക് അവർ നോക്കുമ്പോൾ, ആത്മലിംഗം പടിയിലൂടെ സ്വാമിയെ പിന്തുടരുന്നതു കണ്ട് അവർ സ്തബ്ധയായി. ആ ശബ്ദത്തിന് കാരണം അതായിരുന്നു. അവർ ഉടനടി തന്റെ കൈവശമുള്ള ആത്മലിംഗം പൊതിഞ്ഞ പട്ടുതുണി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അത് നഷ്ടമായി എന്നു കണ്ട് അവർ ഞെട്ടിപ്പോയി. അത് നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു! അതവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല! അപ്പോൾ അവർ ഉറക്കെ വിളിച്ചു, “സ്വാമീ!

എന്റെ ആത്മലിംഗം!” സ്വാമി ഒരു നിമിഷം നിന്നു, അവളെ നോക്കിയിട്ട് ചോദിച്ചു, “നിന്റെ ആത്മലിംഗം?” അവർക്ക് അവരുടെ തെറ്റ് ബോധ്യമായി. പക്ഷേ അപ്പോഴേക്ക് വൈകിപ്പോയിരുന്നു. ആത്മലിംഗവും സ്വാമിയും പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു!

ഇതൊന്നെ ഒരു ഭക്തൻ അനുഭവിച്ച മറ്റൊരു ചമൽകാരവും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു-ശ്രീ രാമ ശരൺ എന്നു പേരുള്ള ഒരു വലിയ മനുഷ്യനുമായിരുന്നു. സ്വാമി അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു മാല സൂഷ്ടിച്ച് നൽകി. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ, അദ്ദേഹത്തിനത് നഷ്ടപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം കുളിക്കവേ, അത് എവിടെയോ നഷ്ടമായി. ശരി,

അദ്ദേഹം തൊട്ടടുത്ത ദിവസം കാലത്ത് പുട്ടുപർത്തിയിലേക്ക് കരഞ്ഞുകൊണ്ട് വന്നു, “സ്വാമി! എനിക്കാ മാല നഷ്ടപ്പെട്ടു!” സ്വാമി ആ മാല ഒരിക്കൽക്കൂടി അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചു, എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, “അതെവിടെ പോവാനാണ്? അത് എന്റെ അടുത്തേക്ക് പോന്നതാണ്! പരിഭ്രമിക്കേണ്ട!” അവിടുന്നങ്ങനെ ഒരു മാല ഒരിക്കൽക്കൂടി അദ്ദേഹത്തിന് സൃഷ്ടിച്ചു നൽകുകയുണ്ടായി.

ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നത് സ്വാമി സൃഷ്ടിക്കുന്ന എന്തും, നമുക്കത് നഷ്ടമായാൽ, നിശ്ചയമായും അവിടുന്നിലേക്കുതന്നെ തിരികെപ്പോവും എന്നാണ്. ഒന്നും നഷ്ടമാവാൻ സാധ്യമല്ല!

ഇതാണ് ഞാൻ നിങ്ങളുമായി പങ്കുവയ്ക്കണമെന്ന് കരുതിയത്.

നിങ്ങൾക്ക് നന്ദി! നമുക്ക് വീണ്ടും കാണാം!

സായിരാം!

(തുടരും)

പ്രഫ. അനിൽകുമാർ കാമരാജു
(പരിഭാഷ: എം.എൻ. വിനോദ്കുമാർ)